F 75/2 N 1385 ქ

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის, მუშათა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოების ცენტრალური აღმასკომის

კომუნისტი

ცენტრალურ და თბილისის პოლიტბიურის და სრ. საქ. მ., გ. წ. არ. და მატრ. დეპ. საბ. ცაკის ორგანო.

რედაქცია: თფილისი, კრუზენშ. № 4. ს/ე-3 სართული

მთავარი კანტორა: ტფილისი, რუსთაველის პრ. № 24. ს/ე-2 სართული ტელეფ. 5—43

რედაქციაში საქმისთვის მიღებას პასუხისმგებლობა ეკისრება ყოველდღე გარდა დილის 2-დან 3 საათამდე

ტელეფ. ნომრები რედაქტორის 14—76. მდივნის 10—58

სტილის მოწერის თვიური ფასი: საქართველოში 230.000 მ. სხვა საბჭოთა რესპუბლიკებში 1200 მ. 1922 წ. ნომრებით განცხადება—50 ათ. მ. ნონპარელის სტრიქონი. სამგლოვიარო განცხადება 1 მილ. მ.

№ 73 კვირა, 1 აპრილი 1923 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 20,000 მან. № 73

დღის წესრიგი

ამხ. ლენინის ჯანმრთელობა.
ინგლისში: მოითხოვენ ხაბჭოთა რუსეთის ცნობას.
ალბანია: კომუნიტ ფოსტერის პროცესი.
ბერმანიის ამბები: მემ რკინველები კლარა ცეტკინზე თავდასხმას ამზადებენ; გერმანია ეთანხმება იუზანიტიკის ხელშეკრულებას.
მუნგრეთში: მონარქისტული შეთქმულობა; მთავრობის წინააღმდეგ გადაბრა. ხაბუშაო მელფახიათვის ბრძოლა.
რუმინეთში: ახალი კონსტიტუციის წინააღმდეგ ბრძოლა.
ჩრდილოეთ ამერიკა: ხოციალისტების კონფერენციის განახლება რუსის ხაკითხის შესახებ.

მენშევიკების განცხადება

ამხ. რედაქტორო!

გთხოვთ ადგილი დაუთმოთ თქვენი გაზეთის უახლოეს ნომერში ჩვენს სრულიად გულწრფელ განცხადებას:

ჩვენ ქვემორე ამაზედ ხელის მომწერნი, ყოფილი წევრები მენშევიკური პარტიისა სრულიად შეგნებულად მთელი ხალხისა და მუშების გასაგონად ვაცხადებთ შემდეგს:

ჩვენ მენშევიკურ პარტიაში მუშაობის პროცესში ბევრჯერ იმ შეგნებამდე, რომ სოციალ-დემოკრატიული პარტია კიდევ 1905 წელს ჩაეშვა ისეთ წუმპეში, რომლიდგან ხსნა არ იყო. ამ პარტიის იმ ხანშივე ცხადჩემდა მერყეობა: იმ დღიდანვე იწყება მის მიერ მუშისა და გლეხის ინტერესების გაყიდვა და თუ დღემდე მიათრევდა თავის საკოდავ პარტიულ არსებობას, ეს უნდა მიეწეროს იმ გარემოებას, რომ ეს ვაგბატონები სოციალისტებისა და რევოლიუციონერების ქუდრში აყენენ გახვეულნი და მით უფრო ადვილად ატყუებდნენ მუშებსა და გლეხებს. მაგრამ მატყუარობას როდის ჰქონდა ბოლო, რომ ამ შემთხვევაში გაემარჯვებია მას. მუშა და გლეხი ადრე თუ გვიან მაინც იცნობს თავის მოკირნახულეს და ღირსეულადაც დაიფასებს მას და აკი დაიფასა კიდეც. თავიდანვე დემაგოგიის და მატყუარობას მიჩვეულ მენშევიკებს ეგონათ, რომ ამ საერთაშორისო რევოლიუციის დროსაც ნაცად საშუალებით გავიდოდნენ ფონს. ისინი აწარმოებდნენ კონტრ-რევოლიუციონურ პოლიტიკას. თუ არა ამას, სხვანაირათ როგორ უნდა ავხსნათ ბ-ნ ევგ. გეგეჭკორის სიტყვები კონტრევოლიუციონერ გენერალ ალექსეევთან საუბრის დროს: „ჩვენ საერთო მტრის წინააღმდეგ ერთ წერტილში ვსცემთო“. განა ვის გულისხმობდა მაშინ ვითომდა ჩვენი წარმომადგენელი ბ-ნი ევგ. გეგეჭკორი თუ არა ბოლშევიკებს. ჰაი, ჰაი რომ ბოლშევიკებს. ან და გავიხსენოთ თვით ნოე ჟორდანიას სიტყვები დამფუძნებელ კრებაში წარმოთქმული 1919 წ. 2 თებერვ.: „მე მირჩევნია ევროპის ბურჟუაზია ავმოსავლეთის ფანატიკოსებს“-ო. ესა და გეგეჭკორის სიტყვები ხომ არ განსხვავდებიან??

ასეთი იყო სიტყვები. ეხლა ვნახოთ საქმენი მათი საგმირონი რას მოასწავებს „შაშხორიადა“ თუ არა კონტრ-რევოლიუციას, რას ნიშნავს კავკაზში დამარცხებულ ბოლშევიკების ყაზეგიდან მენშევიკების მიერ დენიკინზე გადაცემა?—თუ არა პროლეტარიატის ინტერესების დამცველის რეაქციაზედ გაყიდვას. ამით ისინი ლამობდნენ რეაქციის გამარჯვებას, მაგრამ უბედურებს ავიწყდებოდათ, რომ თუ რეაქცია გაიმარჯვებდა, ისინი (მენშევიკები) სოციალისტთა სახელს ხომ ვერ შეინარჩუნებდნენ და მერმე რითი უნდა მოეტყუებინათ გათვითცნობიერებული ხალხი. მაგრამ, როგორც ზემოთ ვსთქვით, მათ ჰქონდათ საერთო ენა ბურჟუაზიასთან და კონტრევოლიუციასთან. მაგრამ ხალხი ავიწყდებოდათ ან, უკეთ რომ ვსთქვათ, არა დროსაც არ ხსომებიათ მათ ხალხი. გავიხსენოთ ოსების გლეხობის აჯანყება. როგორ უპასუხეს მათ?—გადასწვეს, მისცეს ცეცხლსა და მახვილს. ისტორია ამას არ დაივიწყებს.

ვალიკო ჯუღელი სოხუმის მხარეზე როდესაც ტუქსავდა აჯანყებულ გლეხობას, უტიფრად ამბობდა: „მე მესმის ნეროზიო. დიახ მას, როგორც მთელ პარტიას, ესმოდა ნეროზი. დღიდან ოქტომბრის მთავრობის ჩამოგდებისა ისინი მშვენივრად გრძნობდნენ თავს ბურჟუაზიულ მთავრობაში კერენსკისთან ერთ სავარძელში, სადაც აშკარად იყოდებოდა პროლეტარიატისა და მუშის ინტერესები.

აქ ისმება საკითხი საით უნდა მიქცეულიყვნენ მენშევიკები. თუ მართლა ისინი სოციალისტები და რევოლიუციონერები იყვნენ, ბურჟუაზიისკენ თუ პროლეტარიატისაკენ. 25 ოქტომბრის შემდეგ, როდესაც ძალა-უფლება აიღო პროლეტარიატის მეთაურმა კომპარტიამ, მათ ველარ დამალეს თავიანთი თაღლითობა და აშკარათ გამოვიდნენ პროლეტარიატის წინააღმდეგ. რუსეთში სამარცხვინოთ დამარცხებულნი, გამორბიან საქართველოში და აქ ლამობენ მოტყუებით ხალხზე ბატონობას. მაგრამ აქაც შესცდენ ანგარიშში: ხალხი მათზედ გონიერი გამოდგა—და ღირსეულადაც დაიფასა ისინი. ხალხმა აშკარათ დაინახა, რომ მათი დაპირება მხოლოდ დაპირებათ რჩებოდა და მუშისა და გლეხის საკეთილდღეოთ არც არა გაკეთებულა რა. მენშევიკურმა პარტიამ მთელი თავისი ძალა და ღონე მოანდომა ბეშშოიტ სოციალისტების წინააღმდეგ ბრძოლას ამით აიხსნება ისა, რომ საქართველო გახადეს ევროპის რეაქციის ჯარების საყრდენათ. აქედგან, საქართველოდან საფრთხეს უმზადებდნენ რევოლიუციონურ რუსეთს (ინგლისის საფრანგეთ-იტალიის და გერმანიის ჯარები).

ასე იბოგინეს სამი წელი. აიცსო ფიალა მოთმინებისა და გლეხებმა და მუშებმა კიდევაც ღირსეული მიუზღა მათ—გაქცევამდე კიდევ მოასწრეს დაენახვებ ათ ხალხისათვის რეაქციონერობის ერთი წყეულილი ნიმუში: ხალხის ნაამაგარი უსირცხვილოდ გაიტაცეს და დღეს ფლანგავენ ევროპის კაფე-შანტანებში. ევროპაშივე ისინი ფეხს ულოყავენ პუანკარეს და ლოიდ-ჯორჯს და მათი საშუალებით ლამობენ რევოლიუციონურ ქვეყნის დამხობას.

ამის შემდეგ ჩვენ საბიზნესო მიგვაჩნია ამ პარტიაში ყოფნა, ვსტოვებთ მის რიგებს სრულიად შეგნებულად და მოუწოდებთ ყველა მუშებსა და გლეხებს, ვისაც კიდევ შერჩენია რევოლიუციონერობა მუშებსა და გლეხებს, დასტოვოს ეს ბანდიტთა პარტია და ხელი შეუწყოს საბჭოთა ხელისუფლებას მის აღმშენებლობითი მუშაობაში და იხელმძღვანელოს ჩვენი ძველი, ეხლა გონს მოსული ამხ. ბიკტორ თევზაიას მაგალითით, რომელმაც პირახდილად აღიარა თავისი შეცდომები და ამოუდგა ხალხის მოამაგეთ გვერდში.

მაშ გაუმარჯოს საბჭოთა ხელისუფლებას! გაუმარჯოს ხაერთაშორისო რევოლიუციას!

გაუმარჯოს მუშათა გაერთიანებულ ფრონტს! ძირს ყვითელი ინტერნაციონალი! ძირს ბურჟუაზია და მისი დამქაშები.

1. შავდათუაშვილი გიორგი	პარტ. წევრი	1918 წ.	მუშა.
2. ადგაგუა ალექსი	„	1898 წ.	მუშა.
3. ხარაძე გიორგი	„	1919 წ.	მუშა.
4. მაღლიანცი სარქის ივანეს ძე	„	1906 წ.	მუშა.
5. გოგიჩაშვილი ალექსანდრეს ძე	„	1905 წ.	მუშა.
6. ხეფურთელაძე პავლე	„	1905 წ.	მუშა.
7. თავართქილაძე ვარდენ	„	1917 წ.	მუშა.
8. თაყაიშკილი მოსე ერდაშელის ძე	„	1905 წ.	მუშა.
9 კალანდაძე ილია გიგილის ძე	„	1903 წ.	მუშა.
10. მუხაშავრია ლავრენტი	„	1917 წ.	
11. ომანაძე ივანე სიმონის ძე	„	1903 წ.	მუშა.
12. კეკჭაბაძე ერმილე მარკოზის ძე	„	1916 წ.	
13. კალანდარიშვილი გრიგოლ მირონის ძე	„	1917 წ.	
14. მურგანიშვილი ივანე	„	1908 წ.	მუშა.
15 რთველიაშვილი ნაოლა ივანეს ძე	„	1917 წ.	
16. ჭუმბურიძე თეიმურაზ სერგოს ძე	„	1912 წ.	ინტელიგ.
17. ცანავა პარმენ ანდრიას ძე	„	1917 წლიდან.	
18. ბაბაშიძე ტიტე იოსების ძე	„	1920 წ.	ინტელ.
19. ხოტაიშვილი ანტონ	„	1919 წ.	მუშა.
20. ესვანაძია ვასილი	„	1919 წ.	რკ.-გზ. მუშა. ინტელ.
21. თამარა მიქელაძე	„		
22 ფანცულაია ევგენიმე ისიდორეს ძე	„	1917 წ.	მუშა.
23. ღლონტი ლავრენტი	„	1917 წ.	მუშა.
24. წილოხანი კირილე	„	1910 წ.	მუშა.
25. თოდაძე ალფესი	„	1904 წ.	მუშა.
26. ხულიხაშვილი ირსება	„		მუშა.
27. ტოკონიძე მამონტი	„	1918 წ.	ინტელ.
28. ბარამიძე ბენია ნ.	„	1917 წ.	ინტელ.
29. ხაბილოძე პეტრე გიორგის ძე	„	1917 წ.	ინტელ.
30. ურუშაძე გერმანე მიხეილის ძე	„	1918 წ.	ინტელ.
31. მოტახერია გრიგოლ სპირიდონის ძე	„	1918 წ.	ინტელ.
32. ომიაძე ასლან გრიგოლის ძე	„	1917 წ.	მეხაზე.
33. გუჯაბიძე დანიელ კონსტანტინეს ძე	„	1917 წ.	მასწავლებ.
34. ლომგაძინე კლიმენტი	„	1919 წ.	კონტ. მოხელე
35. ღვაბერია ორტემი გიორგის ძე	„	1905 წ.	მ.წ.წ.ველგზ.
36. ჭილაძე პავლე	„	1919 წ.	მუშა.
37. მახარაძე ფილიპე ბიტუს ძე	„	1917 წ.	მუშა.
38. გ.ჩერილ ძე კონსტანტინე მაკარის ძე	„	1919 წ.	ინტელ.
39. ახოშელიძე გიორგი გაბრიელის ძე	„	1901 წ.	ინტელ. მუშა.
40. ჭანტურიშვილი დავითი გიგილას ძე	„	1919 წ.	მუშა.
41. ფირცხალაიშვილი მოსე ალექსანდრეს ძე	„	1918 წ.	მუშა.
42. ქერეჭაშვილი ნესტორ	„	1901 წ.	მუშა.
43. კალანდარიშვილი იასონ დიმიტრის ძე	„	1917 წ.	ინტელ.
44. ჯაკობია ბაგრატი კოსტას ძე	„	1918 წ.	ფეშალი.
45. ფოფხაძე შალვა იოსების ძე	„	1919 წ.	რკ.-გზ მუშა.
46. გოგუაძე ვლასა იესეს ძე	„	1917 წ.	ინტელ.
47. ილიაძე ნიკოლოზ ნიკიფორეს ძე	„	1917 წ.	მუშა.
48. ჭყონია ალექსი ეფსტრატეს ძე	„		
49. ჯობაძე დიმიტრი ხაქიტიას ძე	„	1919 წ.	ინტელ.
50. ხიხარულიძე ეპიფანე დიმიტრას ძე	„	1917 წ.	მუშა.
51. ურუშაძე სიმონ მიხეილის ძე	„	1909 წ.	მუშა.
52. კვაჭაძე არკადი სევასტის ძე	„	1918 წ.	ხ.მარკ. ინტ.
53. ჩუტკერაშვილი ალექსანდრე სოლომონის ძე	„	1904 წ.	ინტელ.
54. ბარებავა ვალერიანე მიხეილის ძე	„	1907 წ.	მუშა.
55. ყანჩელი ეროზბარ ქაიხოსროს ძე	„	1917 წ.	ინტელ.
56. ჯაბუტი კოწია ესეს ძე	„	1917 წ.	ინტელ.
57. რუხაძე ლეონ ივანეს ძე	„	1918 წ.	ინტელ.
58. ონიანი ონდიკო ბუჭუას ძე	„	1917 წ.	მუშა.
59. ხახოკილიდიანი გიორგის ძე	„	1919 წ.	მუშა.
60. ტვილიდიანი რაფუელ ივანეს ძე	„	1918 წ.	მუშა.
61. ლიპარტიანი როტო ალექსის ძე, რადგან მან წერა არ იცის, მისი თხოვნით მის მაგიერ ხელს ვაწერ: (ნიკო ნადიბაძე)	„	1918 წ.	მუშა.
62. მანჯგალაძე აკაკი ანტონის ძე	„	1917 წ.	თანამ. მასწ.
63. გელაშვილი ისაკი ლაზარეს ძე	„	1917 წ.	მუშა.
64. გიორგაძე ივანე ფილიპეს ძე	„	1916 წ.	მუშა.
65. გუჯაბიძე სამეულ სიმონის ძე	„	1918 წ.	მუშა.
66. ცინცაძე შალვა ბესარიონის ძე	„	1916 წ.	ინტელ.
67. ჩხაიძე ეროპალო	„	1917 წ.	ინტელ.
68. ჩხარტიშვილი გრამატო ოთარის ძე	„	1917 წ.	მუშა.
69. ხაჰაურიძე იოსტინე ანდრიას ძე	„	1918 წ.	თანამ. მუშ.
70. კრავიშვილი პიპკო ბათლომეს ძე	„	1919 წ.	მუშა.
71. კალანდარიშვილი დავით	„	1917 წ.	ინტელ.
72. ხარიშკილა გიორგი სტეფნე ძე	„	1918 წ.	ინტელ.
73. ახობაძე პარმენ ლოფრომის ძე	„	1917 წ.	მუშა.
74. მანჯგალაძე ვალერიანე	„	1916 წ.	მუშა.
75. ჯორჯენაძე გერმანე თომას ძე	„	1903 წ.	მუშა.
76. გერხამია გ. დავითის ძე	„	1910 წ.	მუშა.
77. ახარაშვილი იაკობ გაბრიელის ძე	„	1917 წ.	მუშა.
78. მურმანოვი დავით ივანეს ძე	„	1915 წ.	ნუშა.
79. გულიხაშვილი ილია	„	1918 წ.	ხიანაშ. მუშ.
80. კანდელაკი კოსტ. მიხეილის ძე	„	1918 წ.	ინტელ.
81. ბუ ძე ეგნატე გლახუას ძე	„	1917 წ.	მუშა.
82. მეხხი მათე დავითის ძე	„	1918 წ.	ინტელ.
83. ბანცური ვასო დიმიტრის ძე	„	1919 წ.	მუშა.
84. ნიკოლაიშვილი ერმილე დავითის ძე	„	1918 წ.	მუშა.

რესპუბლიკის პროკურორისაგან.

ამით ეცნობება ყველა მოქალაქეს და ხელისუფლების ყველა ორგანოს, რომ საპროკურორო ზედამხედველობა ქ. ტფილისსა და აღმოსავლეთ საქართველოს მაზრებში უკვე მოეწყო და თავის ფუნქციას ანხორციელებს აღმოსავლეთ საქართველოს პროკურორისა და მასთან მყოფ თანაშეწყობით.

პროკურატურას, მისი დებულების თანახმად, რომელიც დამტკიცებულ იქნა სრულიად საქართველოს საბჭოთა ცენტრალური აღსასრულებელი კომიტეტის მიერ 1922 წლ. ნოემბრის 11, დაკისრებული აქვს: სახელმწიფო ინტერესთა ზედამხედველობა გაუწიოს ხელი უფლებას ყველა ორგანოს მოქმედებაში კანონიერებას, ადგილობრივი და კერძო ორგანიზაციისა და კერძო პირის მოქმედებაში ამავე შესახებ კანონის წესით პასუხისგებაში მიცემით და კანონის დარღვევილებაზე პროტესტის შეტანით.

აღმოსავლეთ საქართველოს პროკურორის განკარგულებაში არიან პროკურორის თანაშემწეთა ტფილისსა და მის მაზრაში (აღებულია და წალკის გამოკლებით) მოთავსებულია იუსტიციის სახალხო კომისარიატის შენობაში (სასამართლოს ქ., № 32).

ჯაჭვად გაყოფილია 4 საპროკურორო რაიონად:

1 რაიონში შედის: 1, 2 და 10 სამილიციო რაიონი და 1 უბნის სახალხო გამომძიებელი;

2 რაიონში შედის: 3 და 4 სამილიციო რაიონი და 2 უბნის სახალხო გამომძიებელი;

3 რაიონში შედის: 5, 6, 7 და 8 სამილიციო რაიონი და 3 და 4 უბნის სახალხო გამომძიებელი;

4 რაიონში შედის: 9, 10, 11 და 12 სამილიციო რაიონი და 5 და 6 უბნის სახალხო გამომძიებელი.

აღმოსავლეთ საქართველოს სანაზრო ქალაქებსა და დაბების პროკურორის თანაშემწეთა კამერები იმყოფება:

1) ტფილისის მაზრაში—აღსულღლი და წალკაში.
2) გორის მაზრაში ქ. გორში.
3) ბორჯომის რაიონში დ. ბორჯომში,
4) თიანეთის მაზრაში ქ. თელავში,
5) დუშეთის მაზრაში ქ. დუშეთში,
6) დუშეთის მაზრაში—ქ. დუშეთში,
7) თიანეთის მაზრაში—ქ. დუშეთში,
8) შულავერის მაზრაში—ქ. შულავერში,
9) ახალციხის მაზრაში—ქ ახალციხეში,
10) ახალქალაქის მაზრაში—ქ ახალქალაქში.

ყველა საჩივარი საქმეთა გამოძიებლის უკანონო მოქმედებაზე შეტანილ უნდა იქნეს საქართველოს სოც. ხელ. საბჭოს რესპუბლიკის პროკურორთან, ხოლო საჩივარი საუბნო სახალხო გამომძიებლის უკანონო მოქმედებაზე—აღმოსავლეთ საქართველოს პროკურორთან. საჩივარი მაზრის თუ ქალაქის აღმასკომის უფლების ორგანოს უკანონო მოქმედებაზე აგრეთვე შეტანილ უნდა იქნეს აღმოსავლეთ საქართველოს პროკურორთან ან საქართველოს სოც. ხელ. საბჭ. რესპუბლიკის პროკურორთან—საქმის ხანგრძლივობისა მიხედვით.

ცნობილია რა ამას, საქართველოს სოც ხელ. საბჭ. რესპუბლიკის პროკურატურა მოუწოდებს ყველა მშრომელს, პროფესიონალურ და პოლიტიკურ ორგანიზაციას კანონიერების დარღვევის შესახებ ცნობების მოწოდებით ხელი შეუწყონ მას რევოლიუციონური კანონიერების საქმეში. ამასთანავე ყველას უნდა ახსოვდეს, რომ არა მარტო ყველა პროკურორი, არამედ ყველი მოქალაქეც ვალდებულია მიიღოს განცხადება იქ დანაშაულთა შესახებ, რომელიც განსჯადია ამ ორგანოთა და ცნობილი გახდეს ამ განცხადების ბედი. ყოველი განცხადება აუცილებლად უნდა იქნეს განხილული და სათანადოდ წარმართოს ეს განცხადება.

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის პროკურორი ი. ვარძელი.
აღმოსავლეთ საქართველოს პროკურორი კ. რატიშვილი.

მუშური პრესის მოვალეობა

ჩვენ არა ერთხელ აღგვინიშნავს ამ საკითხზე, რომელსაც წარმოადგენს მუშათა კლასისათვის, ბრძოლის პოლიტიკურ პოლიტიკურ წყობით, ეკონომიურ პოლიტიკურ ბრძოლით თითქმის მკვდრეთით აღდგენილ ბურჟუაზიული იდეოლოგია ის იღტვის სულიერად იდეურად დაიპყროს მშრომელი მასსა, შეაუნერგოს მას ბურჟუაზიული სულისკვეთება, მოსპოს თავისი მომქმედებელი ორგანიზაციები, შეიდგენს ჩვენი ერთ ამიცანათ.

კერძოდ პარტიულ საქმეთა პრესა უნდა იყოს ბასრი იარაღი ბურჟუაზიის არა მარტო პოლიტიკურ სოციალურ მსოფლხედვითობის, ამასთან მისი „მეცნიერულ“, მორალურ და ესტეტიურ შემცნების აღმოსაჩენლად.

ამ მიზანს ჩვენი პრესა კიდეც ასრულებს.

მხოლოდ, სამწუხაროდ, უნდა აღინიშნოს, რომ ამა-იქ და იშვიათად, მაგრამ მაინც აქვს ადგილი ზოგიერთ ორგანოებში ისეთ მოვლენებს, რომლის წინააღმდეგ ის მთელი თავისი არსებით უნდა იბრძოდეს. განსაკუთრებით ეს ითქმის ოუსეთის ზოგ პროფესიულ გაზეთებზე. აქ შეიძლება წაყუდეთ ბურჟუასიის „გემოვნებაზე“ და დაბალ სულისკვეთების საკმაოდ გადმოლაგებას.

ამის ერთი მთავარი მიზეზია ის გარემოება, რომ მუშათა გაზეთებში „სპეციების“ სახით შემოპარული არიან პროლეტარიატისთვის იდეოლოგიურად და სულიერად უცხო „ელემენტები“, რომელთაც აქ გადმოაქვთ თავიანთი ლიტერატურული ტრადიციები.

რუსეთში ამ გარემოებას დიდი ყურადღება აქვს მიქცეული და მიღებულია საჭირო ზომები, რათა მუშათა პრესა იყოს გამომხატველი ნამდვილად და ნამდვილ პროლეტარულ ინტელიგენციის. და რომ გადაეღოთ მის მიერ რუსეთში გამოცემულ წიგნებს და ჟურნალ-გაზეთებს, რწმუნდებით, რომ ამ ორ მომენტს მათში ფართე ადგილი აქვს დათმობილი.

პროლეტარული იდეოლოგია, რათქმა უნდა ებრძვის ერთსაც და ეროესაც.

ნამდვილი მეცნიერული ცოდნის გავრცელება ხალხში, ამასთან მისი გონობების და ზნე ჩვეულების გაფაქიზება ამალლება, შეადგენს ჩვენი ერთ ამოცანათაგანს.

კერძოდ პარტიულ საქმეთა პრესა უნდა იყოს ბასრი იარაღი ბურჟუაზიის არა მარტო პოლიტიკურ სოციალურ მსოფლხედვითობის, ამასთან მისი „მეცნიერულ“, მორალურ და ესტეტიურ შემცნების აღმოსაჩენლად.

ამ მიზანს ჩვენი პრესა კიდეც ასრულებს.

მხოლოდ, სამწუხაროდ, უნდა აღინიშნოს, რომ ამა-იქ და იშვიათად, მაგრამ მაინც აქვს ადგილი ზოგიერთ ორგანოებში ისეთ მოვლენებს, რომლის წინააღმდეგ ის მთელი თავისი არსებით უნდა იბრძოდეს. განსაკუთრებით ეს ითქმის ოუსეთის ზოგ პროფესიულ გაზეთებზე. აქ შეიძლება წაყუდეთ ბურჟუასიის „გემოვნებაზე“ და დაბალ სულისკვეთების საკმაოდ გადმოლაგებას.

ამის ერთი მთავარი მიზეზია ის გარემოება, რომ მუშათა გაზეთებში „სპეციების“ სახით შემოპარული არიან პროლეტარიატისთვის იდეოლოგიურად და სულიერად უცხო „ელემენტები“, რომელთაც აქ გადმოაქვთ თავიანთი ლიტერატურული ტრადიციები.

რუსეთში ამ გარემოებას დიდი ყურადღება აქვს მიქცეული და მიღებულია საჭირო ზომები, რათა მუშათა პრესა იყოს გამომხატველი ნამდვილად და ნამდვილ პროლეტარულ ინტელიგენციის. და რომ გადაეღოთ მის მიერ რუსეთში გამოცემულ წიგნებს და ჟურნალ-გაზეთებს, რწმუნდებით, რომ ამ ორ მომენტს მათში ფართე ადგილი აქვს დათმობილი.

სოციალური ფაშიზმის დაცემის მეორე წლის თავი

ასწორეთ ორი წლის წინეთ, 1921 წ. აპრილის 2-ს, სომხეთის საზღვრებიდან სამუდამოთ განიდევნა სომხეთის ფაშისტები—დაშნაკცუტიუნის პარტია.

დაახლოებით თვენახევრამა ომის შემდეგ სომხეთის მუშებმა და გლეხებმა სამუდამოთ დაამხვრიეს „ერის განათავისუფლებელ“ უჩაღ მაუზერიტების ჯგუფი და შეიდგენ მშვიდობიან აღმ ენებლობითი მუშაობას დაშნაკცუტიუნის პარტიის შესახებ ბევრი რამ დაწერილა, გამოგვაშკარავებია მისი შავ ბნელი პოლიტიკა, მოვინიზღი და სომხის ერისათვის დამღუპველი ხელმძღვანელობა მისი „მოღვაწეობისა“.

ის დაკავშირებული იყო მენშევიზმთან.

მენშევიზმი რომ ლიც ერთ დროს ბატონობდა საქართველოში, უკვე ისტორიის ჩაბარდა.

დაშნაკცუტიური მეტადრე ბოლო წლეებში წარმოადგენდა იმედდაკარგულ მოცნებეთა ხროვას, რომელნიც საფრთხის დროს მიმართავდა ყოველგვარ სიმხეცეს, ოღონდ დაეცვა თვისი არსებობა.

მაუზერიზმი, რომელიც დაშნაკცუტიუნის განვითარების უკანასკნელი ეტაპი იყო, ერთგულ ფაშიზმს წარმოადგენდა ყოველ მხრივ.

ყველაზე გარკვეულ სურათის გვაძლევს საერთო ფაშიზმის შესახებ ამხ. ლენინი ცნობილ მუშათა რევოლიუციონერ ორგანიზაციების ფრანკფურტის კონფერენციაზე.

ის ეხება ევროპაში ფაშიზმის განვითარებას და მისი სიკვდილი გამოპირობილია დაწინაკცუტიუნის ფაშიზმის ძირითად წყაროდ ჩამოყალიბების ხანგრძლივ პროცესსა და მისი უნიჭობა შეემ ას მასების ცხოვრებისათვის დამაკმაყოფილებელი პირობები.

კაპიტალიზმის ნგრევა უწყვეტად ულს წვრილ ბურჟუაზიას და ზოდის პროლეტარების ძალ ურ უმუშევრობას. სახელმწიფო ჩინოვნიკების მდგომარეობის ცუდ პირობებში ჩაყენება, ფინანსიური ჭაოსი და სხვ.

ამ პოლიტიკას რომელსაც ატარებდა დაშნაკცუტიუნი სამი წლის განმავლობაში და მის მახინჯ წამბაძავს მენშევიკურ საქართველოს ოდემოკრატიული“ პოლიტიკას არ შეიძლო არ განვითარებია უაჩაღური სულის კვეთება საზოგადოების სათანადო წრეების.

ერთა შორის სიძულვილი და კლასთა შემარიგებელი პოლიტიკა—ასეთი იყო ამ პარტიის მუშაობა. პარტია თათრებისა და ქართველების წ ნააღმდეგ. მაუზერიზმის წამოშენება, შემდეგ განუწყვეტლივ ცარცვა-გლეჯა და მკვლელობა—ასეთ პირობებში უნდა აღზრდილიყო სომხური ფაშიზმი დაშნაკცუტიუნის სახით. მაუზერიზმა ბოლოს და ბოლოს უნდა მტრულათ შეხვედროდნენ ის მხარეები, რომელნიც მაუზერისტების ტალღებს არ გაყოლოდნენ და არც მის გავლენის ქვეშ ყოფილან ოდესმე. მიუხედავად ამისა სომხური ფაშიზმი დაშნაკცუტიუნი თავს თვლიდა სომხის მშრომელთა მოსარჩლეთ იმ დროსაც კი, როცა მოხდა ერევნის ავანტიურა ვრაციანის მეთაურობით.

მაგრამ მას ხანმოკლე სიცოცხლე ჰქონდა. თვე ნახევრის შემდეგ—დამარცხდა ეს ავანტიურა და დღეს ჩვენ გვსურს მოვიგონოთ ის ამხანაგები, რომელნიც ნსხვერპლათ შეწირულნი ის ამ ხანგები არიან, რომელთაც მოჩუქურთმა სისხლით სომხეთის მთა-ბარი.

აი ვინ უნდა მოვიგონოთ და ვისი ხსოვნა უნდა გავამარდისოთ ჩვენ.

ხ. ბანოიანი.

ამხ. შაუარშ ჰოვპიანი

1921 წ. თებერვლის სამოქალაქო ომში გმირულად დაეცა ჯალათ დაბნაკელების ხელით ამხ. შაუარშ ჰოვანი. ამხ შაუარში დაიბადა ლორის მაზრაში 1885 წ. დაწყებითი სწავლა მიიღო ბათუმის ორკლასიან სომხურ სასწავლებელში, შემდეგ გიმნაზიაში და ბოლოს დაამთავრა მოსკოვის უნივერსიტეტი (საექიმო ფაკულტეტი).

უკვე სტუდენტობის დროს ის მხურვალე მონაწილეობას იღებდა რუს. სოც. დემოკრატიულ პარტიაში. 1911 წ. როცა ოოვებს საექიმო ფაკულტეტს მას ნ ნებენ ეკატერინოსლავის ერთ სოფელში საექიმო ეჭიმათ, სადაც ის განუწყვეტლივ განაგრძობდა პარტიულ ნუშაობას.

1914 წ. როცა იფეთქა საერთაშორისო იმპერიალისტურმა ომმა, ის როგორც სამხედრო ექიმი გაიწვიეს ჯარში დასავლეთ ფრონტზე. 1917 წ. რევოლიუციის პირველ დღეებში მან დიდი მოაწილეობა მიიღო ფრონტზე „დაძმობილების“ საქმეში. ოს გამო კე ენსკის აგუნტებისაგან იქნა დევნილი.

1917 წ. ივლისის რიცხვებში ამხ. შაუარში გადადის ბოლშევიკების პარტიაში და ხდება მისი ერთგული მუშაკი.

1917 წ. ქ. ეკატერინოსლავში დენიკინის შემოტევის დროს რიგება და ყოველ წამს სიკვდილის მოლოდინში განაგრძობს ჩუქ პარტიულ მუშაობას იქიდან როგორც იქნა გამოიქცა და მის მაგივრად დახვრიტეს მისი ცოლი, როგორც ბოლშევიკ ქალის დამფარავი.

დიდი გაჭირვების შემდეგ ამხ. შაუარში მოდის თფილისს თავის მშობლებთან. ცოტა ხნის შემდეგ შვილის სანს ხურში, ბოლშევიკების მაზრაში ერთ ექიმათ. იქ ის გაანგარშობს პარტიულ მოშაობას. შედეგი იყო ის, რომ მენშევიკებმა დ ატატრეს ის მაგრამ ლოთქიფანიძის განკარგულებით ის გადასახლებულ იქნა სომხეთში.

სომხეთში გადასახლებული ამხ. შაუარში იღებს ხმუოვალე მონაწილეობას პარტიულ მუშაობაში. მაგრამ დაშნაკელების ავანტიურისტულმა აჯანყებამ ამხ. შაუარშს ბოლო წერილი მისწერა ცოლს. ეს იყო ამ ადგილას, სადაც ის სავალდებულოთ აღიარებს, რომ ყველა უნივერსიტეტთან დაკავშირებული უნდა იყოს მუშათა ფაკულტეტი. ამ ფაკულტეტზე მიღებული იქნებიან 16 წ. ასაკის ორივე სქესის მუშები, სათანადოთ მომზადებულნი. თვით მუშა-სტუდენტი არაფერ განსაკირ ლ რაიმეს არ წყრომადგენს. რუსეთის უნივერსიტეტებში ასეთი ფაკულტეტები ძალიან გავრცელებულია. თვით მუშათა სტუდენტები მეცადინეობით და შრომის უნარით სრულიადაც არ ჩამოუვარდებიან განნაზი დამთავრებულ სტუდენტებს და რათ არის ის შეუძლებელი ჩვენშიც მეცნიერება ხელ მისაწვდომი უნდა გახდეს ყველასათვის ვინც კი მოისწრაფვის მისკენ. მეცნიერების საფუძველი ჩაყრილი აქვს მშრომელი მასის თავრობის მხრით.

დებულების გამოცხადების შემდეგ ადგილი ჰქონდა ისეთ ურთიერთობას, რათა მუშათა პრესა იყოს გამომხატველი ნამდვილად და ნამდვილ პროლეტარულ ინტელიგენციის. და რომ გადაეღოთ მის მიერ რუსეთში გამოცემულ წიგნებს და ჟურნალ-გაზეთებს, რწმუნდებით, რომ ამ ორ მომენტს მათში ფართე ადგილი აქვს დათმობილი.

ჩვენი უმაღლესი სკოლა

მიმდინარე წლის 12 იანვრიდან დამტკიცებულია მთავრობის მიერ უმაღლესი სასწ ვლებლის ახალი დებულება მისი ძალით ყველა უნივერსიტეტისიტეტთან დაკავშირებული უნდა იყოს მუშათა ფაკულტეტი. ამ ფაკულტეტზე მიღებული იქნებიან 16 წ. ასაკის ორივე სქესის მუშები, სათანადოთ მომზადებულნი. თვით მუშა-სტუდენტი არაფერ განსაკირ ლ რაიმეს არ წყრომადგენს. რუსეთის უნივერსიტეტებში ასეთი ფაკულტეტები ძალიან გავრცელებულია. თვით მუშათა სტუდენტები მეცადინეობით და შრომის უნარით სრულიადაც არ ჩამოუვარდებიან განნაზი დამთავრებულ სტუდენტებს და რათ არის ის შეუძლებელი ჩვ

ამერიკის ახალი ელჩი საბჭოთა კავშირში

ელჩის ოჯახის ჩამოსვლა.

ელჩის ოჯახის ჩამოსვლა მოსალოდნელია 12 ივლისს, ამერიკის ხომალდით „ლეიფ ერიქსონით“, რომელიც 10 ივლისს ლენინგრადში ჩავა.

ელჩის მოადგილე.

ელჩის მოადგილედ დანიშნულია ამერიკის ელჩი ბერნში ჯორჯ ფრისელი.

№ 73 (1923) 1 ნოემბერი, პარასკევი

„ბრძოლა“ და „ბრძოლის“ მეგობრები

(დასაწყისი 3-ე გვ.)

ამ ბრძანებულებით ეკრძალებათ ყოველგვარი ორგანიზაციის შექმნა, რომელიც ხელს შეუწყობს ან მონაწილეობას მიიღებს ბრძოლის მოწინააღმდეგე ორგანიზაციის საქმიანობაში.

ამ ბრძანებულების დარღვევისათვის დაწესებულია სასჯელი — ციხეში ჩასმა ვადით 1 წლიდან 3 წლამდე.

ამ ბრძანებულების ძალით ლიკვიდირებულ იქნა ყველა ის ორგანიზაცია, რომელიც ბრძოლის მოწინააღმდეგე ორგანიზაციის მეგობრად ითვლება

ქრონიკა

ორშაბათი, 1 ივნისი 1923 წ. №122

ყოველდღიური გაზეთი

გამოდის 1 ივნისიდან ყოველ დღე დილის 9 საათზე.

ფასი ერთი თვით 3 მანეთი.

ხელმოწერა მიიღება ადმინისტრაციაში.

ადრესი: ქ. ტფილისი, ალ. ყაზბეგის ქუჩა, №1.

ტელეფონი №№ 1-21, 1-22, 1-23.

ქართველ ხალხის ხმა

ეროვნული ცენტრალური ორგანო

ადრესი სარედაქციო წერილებისა: ქ. ტფილისი, ალ. ყაზბეგის ქუჩა №1.

ადრესი საკონტორო წერილებისა: ქ. ტფილისი, ალ. ყაზბეგის ქუჩა №1.

ტელეფონი №№ 1-21, 1-22, 1-23.

ხელმოწერის ფასი: ერთი თვით 3 მანეთი.

ცალკე ნომერი 30 კაპ.

განცხადებათა ფასი: ერთ სვეტის სანტიმეტრი 1 მან.

ხელმოწერა მიიღება ადმინისტრაციაში.

ეროვნული ცენტრალური ორგანო

ადრესი სარედაქციო წერილებისა: ქ. ტფილისი, ალ. ყაზბეგის ქუჩა №1.

ადრესი საკონტორო წერილებისა: ქ. ტფილისი, ალ. ყაზბეგის ქუჩა №1.

ტელეფონი №№ 1-21, 1-22, 1-23.

ხელმოწერის ფასი: ერთი თვით 3 მანეთი.

ცალკე ნომერი 30 კაპ.

განცხადებათა ფასი: ერთ სვეტის სანტიმეტრი 1 მან.

ხელმოწერა მიიღება ადმინისტრაციაში.

ქართველ ხალხის ხმა

ორშაბათი, 1 ივნისი 1923 წ. №122

ყოველდღიური გაზეთი

გამოდის 1 ივნისიდან ყოველ დღე დილის 9 საათზე.

ეროვნული ცენტრალური ორგანო

ადრესი სარედაქციო წერილებისა: ქ. ტფილისი, ალ. ყაზბეგის ქუჩა №1.

ადრესი საკონტორო წერილებისა: ქ. ტფილისი, ალ. ყაზბეგის ქუჩა №1.

ტელეფონი №№ 1-21, 1-22, 1-23.

ხელმოწერის ფასი: ერთი თვით 3 მანეთი.

ცალკე ნომერი 30 კაპ.

განცხადებათა ფასი: ერთ სვეტის სანტიმეტრი 1 მან.

ხელმოწერა მიიღება ადმინისტრაციაში.

ქართველ ხალხის ხმა

ორშაბათი, 1 ივნისი 1923 წ. №122

ყოველდღიური გაზეთი

გამოდის 1 ივნისიდან ყოველ დღე დილის 9 საათზე.

ფასი ერთი თვით 3 მანეთი.

ხელმოწერა მიიღება ადმინისტრაციაში.

ადრესი